

adolescentium animos impulerit, ut ex uberrimis doctrinae fontibus, praecipue ex Angelico doctore, solidissima argumenta haurirent... Quapropter commentarii istius scriptores, imprimisque eius moderator, non modo de scientiarum profectu deque civili cultu, sed de ipsa quoque vera religione deque universa Christi ecclesia praeclare omnino meriti sunt«. Želja je sv. Oca, da ovaj časopis i unapred stupa putevima, koji su mu kroz prošlih 25 godina priskrbili ugled u svemu naučnom svijetu.

Promjene kod papinske komisije za Rusiju. Još u godini 1925. danom 25. lipnja ustrojio je sadanji papa Pijo XI. u krilu Kongregacije za istočnu crkvu jednu specijalnu komisiju za crkvene stvari Rusâ, bili oni u ili izvan Rusije. Naročiti konsultor njezin bio je predsjednik Orijentalnog instituta u Rimu P. d'Herbigny, isusovac U god. 1930. je ta komisija postala neovisnom, motu proprijem sv. Oca od 6. aprila (A. A. S. XXII, 1930, str. 153.). P. d'Herbigny je postao biskup ilijski i postavljen joj na čelo.

Sad je opet Motu proprijem od 21. prosinca 1934., koji je objavljen istom 1. ožujka 1935., ukinuta samostalnost te komisije i pripojena Kongregaciji za vanredne poslove sa zadaćom, da vodi brigu o Rusima u Rusiji. Predsjeda joj kard. sekretar kongregacije za vanredne poslove. U krilu pak Kongregacije za istočnu crkvu osnovana je posebna sekcija sa zadaćom, da vodi brigu o vjernicima slavensko-bizantskog obreda na cijelom svijetu izvan Rusije. I Rusi dakle, koji su izvan svoje domovine, potpadaju pod ovu novu sekciju u krilu Kongregacije za istočnu crkvu.

Ovim se pokazuje jedna posebna pažnja prema raznim obredima kod odijeljenih ili nesjedinjenih crkvenih zajednica. Podjedno sv. Otac nalaže Kongregaciji za istočnu crkvu, da posveti skrb štampanju liturgičnih knjiga slavensko-bizantskoga obreda, kojih je dosta malo u prometu. (A. A. S. XXVII, 1935. str. 65.)

